

FESTIVALOVÝ SPRAVODAJCA č.4

XXIX. ročník Celonárodného festivalu kresťanského divadla

OPONA GM 2021 SA ZATIAHLA...

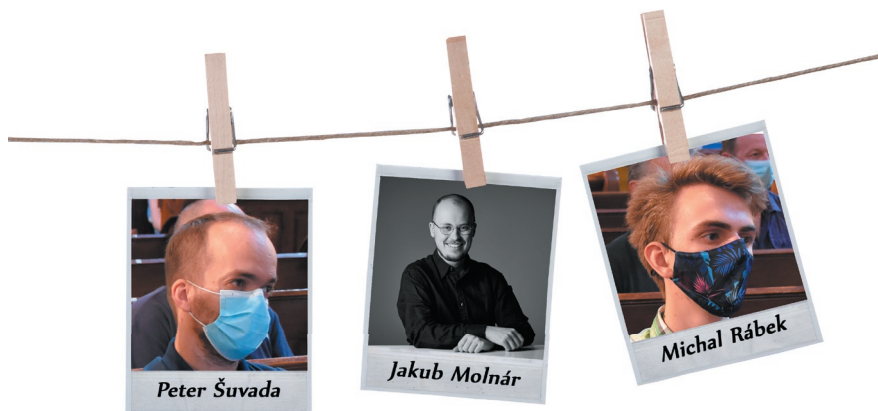

foto TV Močenok; Dorota Holubová

Vážené publikum,

XXIX. ročník Celonárodného festivalu kresťanského divadla sa skončil. Počas celého týždňa sme sa vám prostredníctvom festivalového spravodaja prihovárali rôznymi reportážami, aby sme vás informovali o samotnom dianí. Tento ročník priniesol mnoho zmien, najmä však online formu festivalu. O to ťažšie to bolo aj pre nás-redaktorov, nakoľko sme sa častokrát nemohli osobne stretnúť s aktérmi divadelných predstavení – najmä tých súťažných a tak nebolo možné dať na papier okrem ich výpovedí aj ich pocity počas osobných rozhovorov. Vďaka ich spolupráci a ochote zdieľať informácie pre vás – čitateľov, sme naplnili aj túto našu rolu.

Redakcia tento rok pozostávala z troch zainteresovaných postáv:

Jakub Molnár, divadelný dramaturg, redaktor a šéfredaktor časopisu JAVISKO, ktorý sa denno-denne vkladal do nie jednoduchšej pozície nie len samotného redaktora, ale aj kritika. Svojou zaniatenosťou sprostredkúval recenzie na divadelné predstavenia tak, aby vás na diaľku mohol vtiahnuť do deja, akoby ste boli v hľadisku. Súčasne realizoval aj rozhovory s vedúcimi divadelných súborov a korekcie Festivalového spravodaja.

Michal Rábek, síce nováčik v redaktorskej brandži, no rozhovory, ktoré realizoval,

boli pre vás – čitateľov informačným pilierom pre predstavu o tom, ako sa realizovali sprievodné podujatia, predstavenia prednášajúcich, kurátorov výstav a pod.

Peter Šuvada, ktorý na festivale nepôsobí prvý rok, bol v úlohe šéfredaktora a grafika spravodaja. Termíny vydání boli vždy časovo náročné, no vďaka celej redakcii, sme to – myslím si – spoločne zvládli.

Verím, že mottom tohtoročného festivalu „Jednota v rôznosti“ sme v rôznosti pripravovali každé jedno číslo, aby čitateľ mohol získať z každého rožku trošku.

Ďakujeme a už teraz sa tešíme na jubilejný XXX.ročník GM 2022!

Peter Šuvada
šéfredaktor

NA ZÁVER UŽ LEN ZAMÁVAŤ Z VESMÍRU

Posledným hostujúcim predstavením na tohtoročnom GM bola komorná inscenácia na motívy knihy francúzskeho spisovateľa René Falleta Kapustnica v podaní súboru legendárneho a cenami ovenčeného Divadla Commedia z Popradu. Kapustnica je jedna z ich najčastejšie hraných inscenácií a od roku 2008 má na konte viacero javiskových úspechov.

účasť na vrcholnej prehliadke slovenského ochotníctva Scénickej žatve,

FESTIVALOVÝ SPRAVODAJCA

XXIX. ročník Celonárodného festivalu
kresťanského divadla Gorazdov Močenok
25. júl - 01. august 2021

č.4

Vydáva: obec Močenok ©2021

Redakcia:

Bc. Peter Šuvada

MgA. Jakub Molnár

Michal Rábek

Grafická úprava: Bc. Peter Šuvada

Tlač: Gabriel Bleho - PC-Technik

Náklad: 350 ks

v elektronickej podobe dostupné na:

www.krediv.sk

Všetky práva vyhradené

Jiráskovom Hronove, Vyšehradských dňoch v Košiciach a ďalších renomovaných podujatiach. Commedia uvarila výživný zážitok aj pre festivalových labužníkov. Kultivovane predstavila sci-fi príbeh dvojice osamelých starnúcich mužov, ktorých na francúzskom vidieku začne navštevovať Ufónik (Michal Novák). Toho totiž na Zem priláka vôňa kapustnice. Starí páni sa rozhodnú vďaka nemu žiť nie v starobinci, ale na planéte Ox. Príbeh je plný láskavého humoru a pozemskej radosti, ale aj starnutia a smútku z osamelosti či krízy civilizácie, ktorú si sami vytvárame. Popri množstve gagov a komických zvrátov cítia aj pachuť clivoty a morálnych výkričníkov. Medzi dôležité ingrediencie inscenácie patrí aj silná, a zdá sa, že čoraz aktuálnejšia filozofická myšlienka: Ak človek dokáže opustiť svoj dom či krajinu za lepším životom alebo pred útrapami či vojnou, je to smutná situácia (spomeňme si na nešťastných utečencov). Avšak ak musí opustiť celú planétu, musí

foto Michal Lašut

to byť s nami naozaj katastrofálne. Viac ako 13-ročná inscenácia nám v mnohom nastavuje zrkadlá – čo sme to za ľudia, keď spolu ani nedokážeme obývať jeden krásny modrý domov?!

Režisér Vladimír Benko a kolektív zvolili adaptáciu českého divadelníka Alexandra Grygara – text preložili, upravili a prispôbobi na slovenské reálie. Spolu s vôňou ozajstnej kapustnice malo obecenstvo možnosť vychutnať herecký koncert Vlada Benka, Michala Nováka a Dušana Kubáňa. Je však škoda, že bolo hladisko takmer ľudoprázdne...

foto Michal Lašut

Jakub Molnár

PUBLIKUM V MOČENKU BOLO VŽDY SKVELE

Divadlo Commedia z Popradu je celoslovensky uznávaný súbor. Už viac ako 50 rokov odovzdáva publiku radosť, ale aj vážne posolstvá v často invenčnom javiskovom spracovaní. Zhovárali sme sa s jeho režisérom a princípálom Vladom Benkom.

Na festivale ste účinkovali viackrát. Ako si na jednotlivé ročníky spomínate?

Absolvovali sme niekoľko ročníkov. Krásny bol rok 2005, kedy sme na festivale vystúpili s našou inscenáciou Malka od F. Švantnera. Bola to zároveň prvá inscenácia, s ktorou sme ako Divadlo Commedia začali hrať na rôznych festivaloch. Najskôr sme navštívili Močenok, potom medzinárodný festival Mondial du théâtre Monaco a následne aj Jiráskův Hronov v Česku. Na Močenku Malka fantasticky zarezonovala, pretože je tu, a vždy bolo, skvelé publikum. Celým príbehom sa nieslo Desatoro prikázaní, ktoré sa z našej scény doslova divadelne vylupovali. Bola to taká krížovka, ale publikum (a tiež porota) reagovali geniálne. V dôležitých momentoch bolo v sále tak koncentrované ticho, že by ste počuli lietať muchu. Posledné festivalové ročníky sú však podľa mňa ortodoxnejšie a inscenácie sa vyberajú prísnejšie na základe kresťanskej dramaturgie.

Dá sa divadelne ku kresťanskej tematike pristupovať s humorom?

Určite! V inscenácii *Neprebudený*, s ktorým sme na festivale taktiež ako hostia účinkovali, sme zakomponovali mnoho komických prvkov a diváka či odbornú porotu to nerušilo.

Budúci rok oslávi Gorazdov Močenok 30. výročie. Čo by ste mu popriali?

Na festivale sú skvelí ľudia. Aj keď je doba veľmi zlá, taký Peter Weinciller, dlhoročný člen organizačného štábu festivalu, si tento rok dovolil založiť kamenné divadlo Teatro Colorato (ktoré na festivale taktiež vystupovalo, pozn. red.). Otváram oči pred takýmito šikovnými ľuďmi a vďaka nim sa nebojím, že by bol festival ohrozený.

A ak by ste nás zavolali zahrať aj budúci rok, ktovie, možno by sme oprášili aj Malku (smiech).

foto Michal Lašut

Za rozhovor ďakuje Jakub Molnár

TVORIVÉ VZDELÁVANIE BOLO SÍCE ONLINE, ALE PLNÉ IMPULZOV

Neodmysliteľnou súčasťou festivalu sú aj Tvorivé divadelné dielne. Prinášame vám krátke reflexie od jednotlivých lektorov z ich priebehu a dosiahnutých výsledkov.

Píš ako počuješ srdcom...

V dielni tvorivého písania sme sa s tromi mladými účastníkmi venovali tvorbe príbehu a jeho zákonitostiam. Napriek tomu, že bol workshop online, stihli sme vytvoriť nielen krátke príbehy, ale aj inšpirovať sa mnohými námetmi. Dielňa prebiehala formou oboznámenia sa so základnými princípmi tvorivého písania a bola rozdelená do troch blokov:

1. Píšem teda som
2. Hry sa nepíšu, hry sa tvoria
3. Píšeme pre seba či pre niekoho iného

Vďaka dramaturgickej festivalu Lucke Lasičkovej, ktorá dielne zastrešila, tak mali účastníci

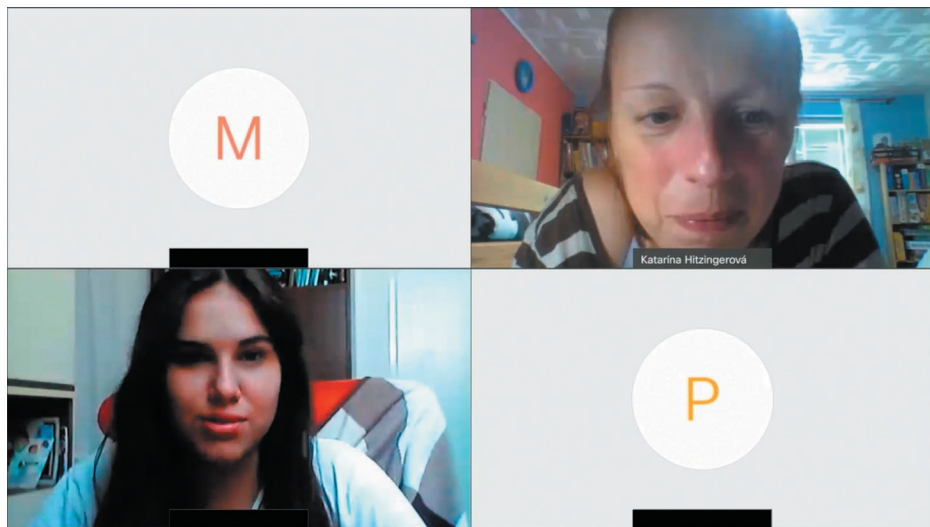

foto OZ KREDIV

možnosť naučiť sa práci so slovom a pomocou tvorivých cvičení si svoje danosti aj overiť. Vzájomne sa nielen naučili, že slovo má svoj osobitý význam a netreba ním plytvať alebo používať ho bez analýzy. Na záver workshopu som účastníkom odporučila literatúru, ktorá ich v tvorivom písaní môže inšpirovať.

Mgr.art. Katarína Mišíková Hitzingerová, ArtD., lektorka

Detská dramatická tvorivosť

Organizátori festivalu zvolili online formu workshopu z obavy z neustále meniacich sa pandemických opatrení a „krehkých“ podmienok na realizáciu kultúrnych a vzdelávacích podujatí. Vnímala som to ako zodpovedný postoj, no zároveň som cítila riziko únavy a letargie najmä na pôde tvorby detského divadla. Možno práve táto averzia spôsobila nízky záujem zo strany účastníkov, čo je škoda, hlavne pre chýbajúcu konfrontáciu postojov, názorov, skúseností. Napriek tomu hodnotím workshop absolútne pozitívne. Jeho základnou témou bola práca s divadelnou metaforou, obrazom, so znakom a symbolom pri tvorbe detskej inscenácie. Všetky účastníčky už mali väčšiu skúsenosť s inscenačnou tvorbou, s vedením divadelného súboru v pozícii pedagóga-režiséra a istú divadelnú zručnosť. Bezpečne sa pohybovali v divadelnej terminológii, veľmi dobre chápali funkciu detskej dramatickej tvorivosti ako základného princípu tvorby detského divadla. Bola to vyrovnaná homogénna skupinka, kde sa pracovalo efektívne, konštruktívne, v príjemnej atmosfére porozumenia a súladu názorov k rôznym témam. Venovali sme sa zadaniam zameraným na rozvoj zmyslového vnímania, tvorbe asociácií, mapovaniu podvedomých reakcií na ponúknutý materiál, abstrakcii, symbolike. Pracovali sme s textom, dôkladne ho analyzovali a vytvorili základnú koncepciu pre inscenovanie.

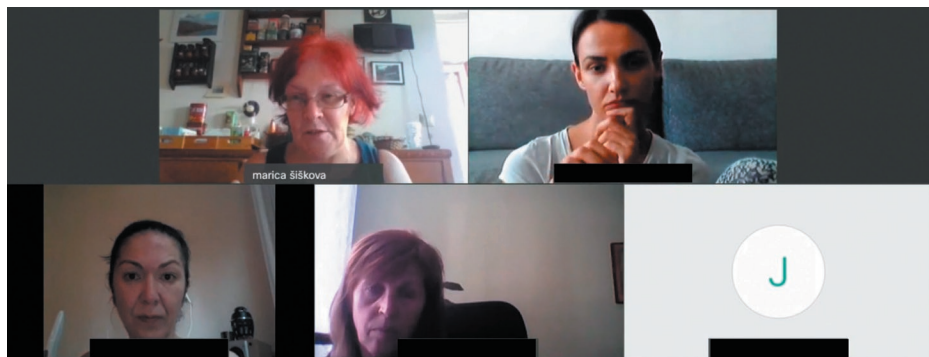

foto OZ KREDIV

Je určite veľmi fajn, že sa vytvára priestor na vzdelávanie, posúvanie, vzájomnú konfrontáciu a že organizátori idú touto cestou i pri dramaturgii festivalu Gorazdov Močenok.

Mgr. Marica Šišková, lektorka

Dielňa činohernej réžie a dramaturgie

Venovali sme sa jednej časti prípravy inscenácie a to hlavne analýze dramatického textu. Medzičasom sme si však aj hovorili a skúsili si zadefinovať metódu divadelnej réžie, samozrejme, len jednu z možných variant. Sme však presvedčení, že isté postupy sú skoro identické a dajú sa aj v tak špecifickej umeleckej činnosti nájsť spoločné a všeobecné postupy. Na pôdoryse veľkej tragédie od Williama Shakespeara Kráľ Lear sme simulovali prácu divadelného režiséra na texte. Hľadali sme, v čom je štruktúra hry výnimočná, ako

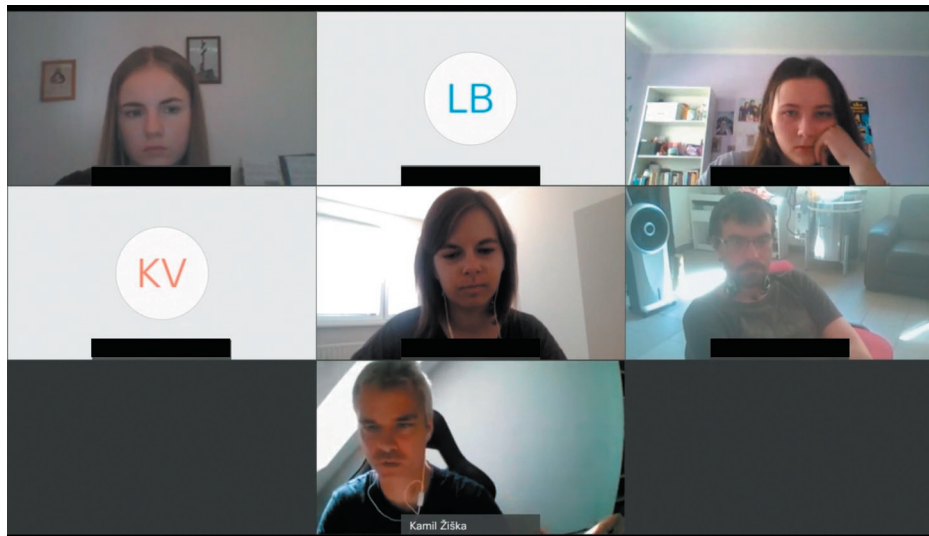

foto OZ KREDIV

sa v nej zrkadlia základné témy, ako koncept vedenia syžetu vedie k čo najsilnejšiemu dramatickému účinku.

I keď sme boli pomerne malý tím, podarilo sa nám naladiť na spoločnú tému, takže postupne sme mohli z rôznych perspektív vidieť geniálny text o rozpade rodinných a tým aj politických vzťahov v alžbetínskom Anglicku. Cieľom analýzy však boli praktické poznatky o danej látke: vzťahy, temperamenty, vývoj rôznych charakterov, kontexty, konflikty, katastrofy a poznanie. A to už je druhá fáza prípravy inscenácie, do ktorej sme len nahliadli: ako režisér spolupracuje s dramaturgom, scénografom a hudobným skladateľom a o ich komplementárnej tvorivosti a synergii.

Napriek virtualite nášho stretnutia ďakujem všetkým frekventantom aj festivalu, že som sa tohto „dobrodružstva textu“ mohol zúčastniť. Headline festivalu jednota v rôznosti nad textom plným nejednoty, sa stal výborným impulzom.

Mgr. art. Kamil Žiška, lektor

HODNOTIACA SPRÁVA *SLOVENSKÁ SIROTA DIVADELNÉHO SÚBORU NA SKOK, RASLAVICE*

Divadelná hra Slovenská sirota (1892) od neskoršej šéfký Ústredia slovenských ochotníckych divadiel Maríny Olgy Horváthovej patrila v prvej polovici 20. storočia k obľúbeným dielam v repertoári slovenských ochotníckych súborov. Niet sa čomu čudovať.

V časoch pred vznikom prvej Československej republiky musela byť téma násilného pomaďarčovania detí koncom 19. storočia veľmi výbušná. Preto sa hra nesmela uvádzať pod názvom Slovenská sirota, ale len Stratená.

Po rozpade monarchie a oslobodení spod maďarskej nadvlády boli revanšistické vášne u nás a revizionistické túžby v Maďarsku veľmi silne živé politikmi aj umelcami. Hra, po ktorej sa dá dobre zanaďávať na „našich odvekých nepriateľov“, bola teda prirodzene obľúbeným textom. Čo s ňou však teraz?

Dramaticky je Slovenská sirota pomerne slabý text. O väčšine súčasného, minulého i budúceho diania sa dozvedáme hlavne z rozprávania postáv. Vnútorne monológy/ prehovory k obecnstvu neprinášajú emócie či vhlad do prežívania postáv, ale prevažne slúžia iba na prerozprávanie minulosti. Naozaj dramatických situácií je v hre málo – priama konfrontácia Marienky s Jankovou matkou a predtým rozhovor Janka a Marienky, v ktorom ho ona napriek svojim pocitom odmieta, či prvé stretnutie Marienky so žobráčkou Vozárovou.

Pri javiskovom spracovaní sa režisér, dramaturg, scénograf a autor kostýmov Martin

foto archív Matej Moško

Bašista rozhodol uviesť okrem hry samostnej aj sprievodné texty. Ženský hlas nám na začiatku z reproduktora prečíta menoslov postáv, postupne uvedie každé dejstvo a na konci prečíta v prvej osobe aj dobový doslov autorky z roku 1921. Tým, že už samotná hra je plná monologických prehovorov postáv, režisér umocnil dojem epického divadla – to, čo vidíme na javisku, je príbeh, ktorý nám rozpráva autorka. Tomuto dojmu pomáha aj točňa, na ktorej sú jednotlivé situácie už vopred prichystané a len čakajú na to, kedy sa k nim autorka dostane. V réžii

foto archív DS Na Skok

badat' aj cez použitú hudbu či budovanie celej scény svadby a hostiny naozaj ambicióznymi cieľmi prezentovať Slovenskú sirotu ako našu národnú tragédiu.

Na druhej strane sa herci snažia hrať príbeh skôr realisticky. Aj monológy, aj presuny po javisku – všetko hrajú tak, akoby naozaj boli postavami, ktoré reprezentujú. Tento prístup sa trochu bije s réžiou, ktorá sa na inscenáciu pozerá skôr s odstupom. Hercom by, myslím, viac pomohlo, keby sa režisér sústredil na jednotlivé situácie a skúsil s hercami nájsť v týchto situáciách nejaké konanie. Väčšinou sú totiž situácie veľmi podobné – dvaja/traja/štyria ľudia stoja/sedia na javisku a rozprávajú o tom, ako niekto niekedy niečo urobil alebo urobí.

K výraznejším posunom témy k väčšej aktuálnosti nedošlo. V inscenácii sa mi nepodarilo nájsť odpoveď na to, kto by mal byť dnes tým „odvekým nepriateľom“, ktorý nám kradne deti. Predpokladám, že teda zámerom tvorivého tímu bolo skôr uviesť Slovenskú sirotu ako pripomienku doby takmer už dávno zabudnutej. V takom prípade však neveliká kvalita dramatického textu tomuto zámeru skôr ubližuje, ako mu pomáha. Hoci teda potenciál v hereckom súbore aj v režisérovi je veľký, dramaturgia sa tentoraz veľmi nepodarila.

Mgr. art. Matej Moško, PhD.

HODNOTIACA SPRÁVA

ŽENSKÉ ODDELENIE DIVADELNÉHO SÚBORU DOSKA, VRÚTKY

Ženské oddelenie sa nepochybne zaraďuje medzi kultové inscenácie slovenského divadla. Text Stanislava Štepku, ktorý uviedlo Radošinské naivné divadlo v roku 1987 sa vyznačuje láskavým humorom a „človečinou“. Azda aj preto patrí medzi divácky

najúspešnejšie predstavenia Radošinského naivného divadla.

Je teda pochopiteľné, prečo divadelný súbor z Vrútok DOSKA siahol práve po tomto texte. Samotná predloha je totiž sama osebe zárukou kvality. Na druhej strane, tak ako text v istom zmysle znamená výhru, je zároveň bičom, ktorý si tvorcovia sami na seba pletú. Príbeh troch žien, ktoré sa stretnú v jednej nemocničnej izbe, kde sa spoznávajú, „kuchynsky“ (v tom najlepšom slova zmysle) filozofujú o mužoch i živote, snívajú, občas trochu prifarbia skutočnosť a veľa dúfajú v lepšiu a šťastnejší život, ponúka veľké herecké príležitosti. V hlboko ľudskom Štepkovom texte sa totiž akékoľvek falošné herectvo okamžite prezrádza samo.

S potešením možno konštatovať, že vo všeobecnosti herecký ansámbl súboru DOSKA túto neľahkú výzvu zvládol naozaj so ctou. Stvárniť postavu pani Kováčovej, ktorá je neodmysliteľne spätá s Katarínou Kolníkovou, je totiž naozaj nesmierna výzva. Predstaviteľke je totiž od začiatku jasné, že porovnávaníu diváka sa nevyhne. Anna Žilková sa touto skutočnosťou zjavne nenechala vykoľajiť a k postave pristúpila po svojom, bez zjavnej snahy Kolníkovú kopírovať. A tento prístup sa vo výsledku zúročil.

Podobne možno charakterizovať aj postavu taxikárky Ireny, ktorú stvárnila Žaneta Gajdošová. Živelnosť a zemitosť, príznačné pre Irenu, protagonistka „dávkovala“ s citom pre mieru.

Tretiu pacientku – Karolínu herecky stvárnila Kristína Šimeková, najmladšia z trojice protagonistiek. Oproti kolegyniam bolo poznať, že predstaviteľka Karolíny má o niečo menej hereckých skúseností. Na druhej strane sa však Kristína Šimeková javí ako sľubná súčasť hereckého kolektívu. Nazdávam sa, že s každou ďalšou hereckou príležitosťou bude rásť.

Mužskí hereckí predstavitelia akoby rešpektovali, že inscenácia nesie názov Ženské oddelenie. Nesnažili sa herecky exhibovať či zbytočne uzurpovať pozornosť diváka. Naopak, neobyčajne empaticky akoby hrali „pre kolegyné“. Práve mimoriadne sympatický kolektívny výkon herecky charakterizuje inscenáciu asi najlepšie.

Radošinské naivé divadlo hrá v nárečí typickým pre oblasť Radošiny, pochopiteľne, reč bola teda ďalším špecifickým nárokom, ktorý sa na účinkujúcich kládol. Aj s touto výzvou si kolektív DS DOSKA pomerne dobre poradil.

Škoda len, že sa tvorcovia azda príliš spoľahli na silu samotného textu a ten priestor, ktorý text ponúka na situačný humor, úplne nevyužili. Väčšinu času tak zostávali takmer v rýdzo konverzačnej rovine. To malo miestami za následok upadanie temporytmu. V snahe neskôr opäť „naskočiť“ do tempa sa tak sem-tam stalo, že tým utrpeli práve tie časti, ktoré si zaslúžili pomalé a citlivé budovanie. Najmä záver, v ktorom sa dozvedáme, že taxikárka Irena sa už nevráti, odišiel akoby do stratená.

Divadelný súbor z Vrútok DOSKA priniesol na javisko už „klasický“ text Radošinského

foto archív DS DOSKA

naivného divadla Ženské oddelenie, ktorý rešpektoval predlohu a viac ako na režijno-dramaturgické ambície sa tvorcovia sústredili predovšetkým na poctivú prácu s hercom. Čo sa vo výsledku ukázalo ako dobrá investícia. Som zvedavá, ako sa v ďalšej práci súboru prejavia režijno-dramaturgické ambície. V kombinácii s disponovaným súborom má totiž vrútocká DOSKA rozhodne čo ponúknuť.

Mgr. art Zuzana Galková, ArtD.

foto archív Zuzana Galková

VÝSLEDKOVÁ LISTINA

Názov: Gorazdov Močenok 2021

Termín: 25. 7. - 1. 8. 2021

Miesto konania: Močenok, www.krediv.sk

Hlavní Organizátori: Občianske združenie KREDIV a Obec Močenok

Počet súťažiacich kolektívov: 5

Odborná porota:

doc. PhDr. Michal Babiak

Mgr. art. Zuzana Galková, ArtD.

Mgr. art. Matej Moško, PhD.

Výsledky súťaže:

1. miesto:

Divadlo Rondo, Preselany – PRESELÁNSKA KOMÉDIA O BOHÁČOVI A LAZÁROVI

2. miesto:

Divadelný súbor NA SKOK, Raslavice – SLOVENSKÁ SIROTA

3. miesto:

Divadelný súbor DOSKA – Vrútocké ochotnícke divadlo – ŽENSKÉ ODDELENIE

INDIVIDUÁLNE OCENENIA:

Cena za režijnú koncepciu:

Igorovi Pargáčovi v inscenácii PRESELÁNSKA KOMÉDIA O BOHÁČOVI A LAZÁROVI

Cena za najlepši mužský herecký výkon:

Petrovi Beňovi za stvárnenie postavy boháča Cresusa v inscenácii PRESELÁNSKA
KOMÉDIA O BOHÁČOVI A LAZÁROVI

Cena za ženský herecký výkon:

Žanete Gajdošovej za stvárnenie postavy Ireny v inscenácii ŽENSKÉ ODDELENIE

Cena za scénografickú koncepciu:

Martinovi Bašistovi v inscenácii SLOVENSKÁ SIROTA

Cena za inšpiratívny autorský text:

Lubošovi Benčíkovi v inscenácii VIANOCE NAŠEJ MAMY

Cena za budovanie záujmu o divadlo kresťanských hodnôt:

Divadelnému súboru Dom sv. Juraja za inscenáciu BOŽSKÉ SRDCE JEŽIŠOVO

...A ČO NA TO VÍTAZ?

Po oficiálnom zverejnení výsledkov a uverejnení záznamu z vyhodnotenia festivalu na youtube kanáli gorazdovmocенок, následne na webe krediv.sk, sme kontaktovali režiséra víťazného súboru DS RONDO Preseľany Igora Pargáča. Po gratulácii sme ho požiadali o rozhovor. Aj keď už bola pokročilá nočná hodina, pán režisér únavu premohol a venoval nám kúsok svojho času.

foto archív DS RONDO Preseľany

1. Aké máte ďalšie plány s touto inscenáciou?

Túto inscenáciu sme hrali už dávnejšie a momentálne ju nemáme v repertoári. Bola ale situácia, že by sme sa k nej vrátili. Táto situácia, ktorá nastala a dali sme inscenáciu počas koronakrízy von – online na vašu súťaž, možno by sme ju znova naštudovali. Je teda možné, že by sme ju znovu obnovili, pokiaľ by bola ochota zo strany hercov. Máme zvyk, že sa niekedy po 10. rokoch vraciame k inscenáciám, pokiaľ sú úspešné. Táto sa nám zdá, že je pre divákov veľmi zaujímavá. Možno by sme sa k nej vrátili.

2. Čo vás od odbornej poroty najviac potešilo, zaskočilo, prekvapilo?

Vždy nás poteší nejaké fundované hodnotenie, postoj k danej inscenácii. Porotcovia sú odborníci. Vystihli a všimli si veľa drobností a detailov, ktoré v tej inscenácii fungovali a ktoré tam vznikli. Myslím si, či sa jedná o text preložený z českého jazyka do preselianskeho nárečia, resp. do slovenčiny, ale trochu inej a to fungovalo veľmi dobre, že to porota veľmi dobre ohodnotila.

3. Posunie vás spätná väzba? Na čom sa rozhodnete najviac zapracovať (v inscenácii i celkovo)?

Ťažko povedať. Prístup ku každej inscenácii je iný, no zo skúseností môžeme niečo načerpať, z určitej konfrontácie, kedy odborníci hodnotia všetky zložky daného divadelného predstavenia, ale vždy to nové divadelné predstavenie je iné a používa opäť niečo nové. Môžeme mať skúsenosť, môžeme mať nejaké informácie, no vždy je to niečo nové. Divadelný súbor sa vyvíja - herci prichádzajú noví, niektorí odchádzajú a to je tiež veľmi dôležité. Každá odborná hodnotiacia správa, pokiaľ ju správne interpretujeme, nás posúva.

4. Máte divadelnú hru, pred ktorou máte rešpekt, no napriek tomu by ste ju radi uviedli?

Tých hier je veľmi veľa. Aj hra, ktorú sme teraz naštudovali – O Boháčovi a Lazárovi, bola veľmi silná práve kvôli tomu posolstvu, ktoré v sebe nesie. A práve takéto hry sú veľkou výzvou. Pre mňa, ako pre režiséra, bola veľkou výzvou hra Salome, ktorú som robil nedávno a tak isto Revízor od Gogoľa. Toto je úplne iný žáner – komediálny, ale myslím si, že sme ho tiež veľmi dobre zvládli. Mám aj inscenácie, ktoré som sám písal, teda autorské divadlo. Určite by som bol rád, keby sa v našich inscenáciách nejak odzrkadľoval aj náš duchovný postoj. Divadlo by malo byť aktuálne aj voči aktuálnej spoločenskej situácii, keď boli rôzne správy vo svete, ako vnímať morálku a pod. Hra, pred ktorou mám rešpekt, by mohla byť napríklad od Williamsa – Električka zvaná Túžba, ktorá je náročnou hrou. Tento štýl divadla - tejto drámy sme ešte zatiaľ nerobili. Otázkou je, či by bol tento typ hry pre divákov zaujímavý...

5. Chceli by ste niečo odkázať účastníkom, ktorí sa neprihlásili ako súťažné divadelné predstavenie alebo ako účastníci tvorivých divadelných dielni?

Ja patrím medzi tých, ktorí v Močenku začínali. Keď sme ako súbor vznikli, tak sme sa snažili dostať aj hercov do kontaktu s Gorazdovým Močenkom. Navštevovali sme dielne a boli sme radi, že sme tam stretli hodnotných ľudí, odborníkov. Napríklad Božena Čahojová bola veľmi prajná najmä voči začínajúcim. V tej dobe, keď všetko ešte len začínalo, to bolo veľmi potrebné pre rozvoj divadla a divadelníkov osobne. Odkázal by som, že tento festival má svojou históriou mnoho výsledkov, práce a je škoda, že niekedy je popularita zastrená aj niečím iným pre mladých ľudí. V tom období, kedy sme my chodili do Močenku, bol festival jeden z prvých príležitostí, ako sa vzdelávať v oblasti divadla a rozvíjať sa. Festival má význam a treba ho podporovať. Aj keď tie inscenácie nie sú vždy dokonalé, dá sa však nájsť posun a konfrontáciu. Dáva to zmysel pri rozvoji divadla.

Za rozhovor ďakuje Peter Šuvada

VÁŽENÍ PRIATELIA, CTITELIA SV. GORAZDA.

Festival Gorazdov Močenok má viaceré oblasti, na ktoré sa zameriava.

1. Je to duchovná oblasť ktorú začali svätou omšou v nedeľu misionári, verbisti z kalvárie, z Nitry, pátri SVD - Gerboc a Vagaš. Viedli duchovné rozhovory s veriacimi, sväté spovede v hojnom počte a prednášky aktuálne pre toto pandemické obdobie. Každý deň v týždni mal sv. omšu iný celebrant a sprevádzali ju spevácke zbory z okolitých miest a obcí. Duchovná časť zakončí pontifikálna sv. omša, na ktorej bude hlavným celebrantom, pán biskup Mons. František Rábek, ordinár OS a OZ SR spolu ďalšími biskupmi, kňazmi, diakonmi a bohoslovcami. Prítomní budú aj hostia z rôznych inštitúcií, za prítomnosti veriacich z farnosti Močenok a z okolitých farností.

2. Sú to sprievodné akcie - otvorenie výstav, pešia púť na nitriansky hrad s odovzdaním festivalového posolstva diecéznemu biskupovi Mons. Viliamovi Judákovi, cyklopúť do Gorazdova, beseda s hercom Štefanom Bučkom, uvedenie príležitostnej poštovej pečiatky „29 ročník festivalu Gorazdov Močenok“, prednáška a diskusia „Uzdravenie vzťahov v čase pandémie“

3. Sú to súťažné divadelné predstavenia, z ktorých súťažilo päť súborov. Predstavenia boli online a hodnotila ich odborná porota pod vedením predsedu doc. PhDr. Michala Babiaka, CSc., ďalej Mgr. art. Zuzana Galková, ArtD. a Mgr. art. Matej Moško, PhD.

Ďalej to boli nesúťažné divadelné predstavenia, ktoré boli naživo a to Teatro Colorato z Bratislavy Časy Časy mrcha časy pod réžiou Petra Weincillera, Tyjatr z Nitry Don Šajn

foto Michal Lašut

v rézii Ivana Gontku a posledný Commedia Poprad s hrou Kapustnica v rézii Vlada Benku, Michala Nováka a Dušana Kubáňa.

Boli udelené aj ceny za najlepší mužský herecký výkon z DS RONDO Preseľany - Peter Beňo, za najlepší ženský výkon bol z divadelného súboru DOSKA, Vrútky - Žaneta Gajdošová, za režijnú koncepciu DS RONDO Preseľany - Igor Pargáč, za scénografickú koncepciu DS Na Skok z Raslavic - Martin Bašista, za inšpiratívny autorský text Ľuboš Benčík z DS Família Cabaj-Čápor.

Ako posledné boli tvorivé divadelné dielne. Tie boli tri - dielňa tvorivého písania, ktorú viedla Katarína Mišíková Hitsingerová, ďalej detská dramaturgická tvorba - viedla ju Marica Šišková a posledná dielňa činohernej réžie a dramaturgie - Karol Žiška. Všetky dielne sa konali online. Musím konštatovať, že väčšina záujmu bola dospelaj populácie a absentovala nám detská populácia. Pravdepodobne to bolo asi tým, že deti už počas pandémie pri výučbe - ako sa hovorí - mali toho až po uši.

Chcem sa poďakovať organizačnému výboru, ktorý už od vlaňajška pracoval na tom, aby Gorazdov Močenok 2021 mohol v intenciách ostatných rokov pokračovať. Vďaka dramaturgickej rade pod vedením Mgr. art. Lucii Lasičkovej, obci Močenok pod vedením pána starostu PaedDr. Romana Urbánika a občianskemu združeniu KREDIV a ďalším obetavým ľuďom, ktorí nezištne vo voľnom čase pracovali pre Božiu slávu ku cti sv. Gorazda, nášho rodáka, nie vo voľnom čase sa zapodievali s povinnosťami. Poďakovanie patrí dobrovoľníkom, sponzorom, zamestnancom obce a všetkým ľuďom, ktorým záleží na šírení úcty k sv. Gorazdovi, aj našej obci Močenok.

*Ing. Jozef Šuvada,
predseda OZ KREDIV*

foto Michal Lašut

Dobrovoľníci GM 2021

- **Kútna Mária** -
- **Ing. Marta Nováková** -
- **Lenčేశová Margita** -
- **Jozefína Miháliková** -
- **Lóžiová Gabriela** -
- **Pistovičová Valika** -
- **Pistovič Štefan** -
- **Maláriková Helena** -
- **Hornáková Magdaléna** -
- **Veronika Hornáková** -
- **Hornák Marek st.** -
- **Hornák Marek ml.** -
- **Bc. Hornák Jozef** -
- **Hornáková Veronika ml.** -
- **Mgr. Vorosová Ivana** -
- **Ing. Škopeková Zuzana** -
- **Boris Lešš** -
- **MUDr. Anna Rábeková** -
- **Mgr. Jozef Rábek** -
- **Zoltán Sklenár** -
- **Monika Sklenárová** -
- **Táňa Sklenárová** -
- **Nina Sklenárová** -
- **manželia Formánekovi, Cabaj-Čápor** -
- **Lucia Blehová** -
- **Štefan Bleho** -
- **Pistovičová Veronika** -
- **Helena Révayová** -
- **Mária Eisellová** -

Partneri festivalu Gorazdov Močenok 2021

*Festival z verejných zdrojov podporil
Fond na podporu umenia*

*Realizované s podporou Nitrianskeho
samosprávneho kraja*

**Staré divadlo
Karola Spišáka
v Nitre**

Biskupstvo Nitra

Cultural route
of the Council of Europe
Itinéraire culturel
du Conseil de l'Europe

• RÁDIO REGINA

Sponzori festivalu

MARFIL s.r.o., Ján Šilák
Penzión Anup, Ivan Sklenár
Pekáreň Močenok

Rodina Horvátová, Rokošova, Močenok
Rodina Nováková, Nitrianska, Močenok
Komunita Kráľovnej pokoja, Močenok
Štefan Rábek, Ludovíta Štúra, Močenok
Zoltán Sklenár, Horná Kráľová

